

indtil der maatte foreligge enten en Betænkning med Vædringsforslag eller Vædringsforslag uden Betænkning, alt efter som Thinget maatte beslutte at nedlægge Udvalg i denne Sag eller ikke.

Fuel: Jeg skal kun gjøre en kort Bemærkning i Anledning af, hvad den høitærede Minister sagde om det af mig antydede Forslag om at lade alle Henrettelser foregaa f. Ex. her i Kjøbenhavn. Den høitærede Minister mente, at man kunde tænke sig, at en Isvinter kunde indtræffe under saadanne Omstændigheder, at den kunde forhindre en Forbryders Transport. Jeg tror ikke, at det er nogen vægtig Indvending mod det fra min Side antydede Forslag. Saasnart nemlig Vinteren er falden ved Underretten eller ialtfald ved Overretten, vil der jo forløbe en rum Tid, før en dødsdømt Morder bliver henrettet, og det forekommer mig derfor, at der ikke er Anledning til længere at holde ham i Fængsel paa det Sted, hvor Undersøgelsen har fundet Sted; saa kunde han jo altsaa flyttes til et Fængsel paa Henrettelsesstedet. Der opstaar desuden en Vanskelighed ved at lade Henrettelsen foregaa paa de forskjellige Steder rundt omkring i Landet, og det er den, at der jo saa maa anskaffes et ikke saa ringe Antal Faldøyer, idet nemlig en Transport af Faldøyer fra det ene Sted til det andet er forbunden med forskjellige Vanskeligheder og endogsaa kunde blive udsat for Ulemperne ved den af den høitærede Minister omtalte Eventualitet af en indtrædende Isvinter. Jeg hørte heller ikke, at den høitærede Minister ansøgte noget Bæsentligt mod at forlade den hidtilværende Praxis med at lade Henrettelserne foregaa i den Jurisdiktion, hvori Forbrydelsen er begaaet og paadømt. Jeg tør forbeholde mig under Sagens videre Behandling at stille Forslag i denne Retning, nemlig at alle Henrettelser foregaa paa et enkelt, bestemt Sted.

A. Gold: Det er unegtelig en Tilfredsstillelse ved Behandlingen af nærværende Forslag at vide, at Opinionen ikke alene uden for denne Sal, men, som jeg synes, ogsaa i denne Sal gaar i Retning af at ønske en Forandring i Straffelovens § 10, og det kan jo ikke undre, at denne Opinion er traadt saa stærkt frem efter det, der nylig fandt Sted paa Solv-

bjergshøj. Jeg personlig er meget glad ved, at dette Lovforslag er bragt frem og har egentlig ikke Andet at indvende derimod, end at jeg kunde ønske — hvad der selvfølgelig ogsaa vil blive fremdraget, naar Sagen kommer i Udvalg — en større Betyggelse overfor Omverdenen, saaledes at der ikke kan fremstaa Bantro og Tvivl hos Befolkningen, om en saadan Henrettelse har fundet Sted, ligesom det staar klart for mig, at det ikke alene er de uheldige tre Hing, som have fremkaldt den Uro i Landet, men at dette ligesaameget skyldes den religiøse Ceremoni, som fandt Sted ved Henrettelsen, og jeg synes at have forstaaet idag, at ved en hvilken som helst Henrettelse, som finder Sted i Fremtiden, vil det ikke være berettiget at undlade den geistlige Nærværelse. Jeg deler fuldstændig den Ansættelse, som er fremstillet af en æret Taler (H. Holm), at Geistlighedens Medvirkning ikke bør udstrække sig ud over selve Fængslet. Jeg maa antage, at, naar den Dødsdømte skal ledsages af en geistlig Mand, er det Meningen, at det skal være til Beroligelse for selve den Dødsdømte og til Beroligelse for den store Forsamling, som er tilstede, og at Handlingen, som det er fremdraget i det gamle Reskript, virkelig skulde have en religiøs Betydning for Befolkningen. Det har imidlertid altid staaet mig meget klart, at den tværtimod altid har haft den stik modsatte Virkning, og jeg føler mig overbevist om, at, dersom de Spørgsmaal, som den Geistlige rettede til den Mand, som nylig blev halslugget, vare blevne besvarede i modsat Retning af den, Svarene gik i, vilde det have vaakt en meget stor Uro i Forsamlingen og megen Sympathi for den Mand, som dog ubetinget faldt for Retfærdighedens Haand. Naar et saadant Spørgsmaal blev stillet til en Mand, om han erkjender, at den Straf, han nu lider, er retfærdig, er han jo lige saa fuldt berettiget til at sige Nei som Ja, og naar vi altsaa forudsætte, at han siger Nei, vilde han vinde overfor dem, som ere tilstede, Sympathi derved, at han staaer der med Døden for Die og dog har Mod til at erklære, at den Dom, der er falden over ham, ikke er retfærdig. Som sagt, dette gjør mere Skade end Gavn; men hvad jeg tror vilde gjøre endnu mere Skade vilde være, om den Dødsdømte — og han er jo fuldstændig berettiget dertil — naar den geist-